

A gazdag ember buta gyereke

Volt egy nagy gazdag ember, annak meg egy szem fia, de az olyan buta volt, mint a cipő talpa. Nem tudott az égvilágon semmit megjegyezni a nyolc év alatt az iskolában. Az apja nem gondolta, hogy olyan rettenetes buta a fia, mert mindig jó jegyeket vitt haza, a tanárok nem mertek neki rossz jegyeket adni.

Elérkezett nagy nehezen az idő, hogy számot adjon a fiú, mit tanult a nyolc év alatt. Majd megölte a gond meg a bánat, hogy mit felel, mikor semmi nincs a fejében. A tanárai még jobban izgultak, mit kérdezzenek tőle, hogy szégyenbe nem maradjanak.

Az érettségire meg voltak híva a nagyurak; bárók, hercegek, grófok, nagykalapú tótok, mindenek, vendégek, rokonok, szomszédok. Felszólította az egyik tanár a fiút, hogy álljon fel, kezdődik a felelés. Feláll a fiú, azt mondja:

- Dormolékusz békusz.

A tanárok integetnek:

- Ez igen, ez tud! Csak folytassa, folytassa!

Megint mondja a fiú:

- Macskarandusz kaparandusz.

- Elég, elég, ne is folytassa! Maga olyan okos fiú, olyan okosan felelt, hogy még mi sem értjük.

Örült az apa, örült a fiú, vígadtak. Csaptak nagy lakodalmat, megünnepelték a jól sikerült vizsgát.